

rakter. Så det står enhver frit for. Hvis en eller flere af disse organisationer har et behov eller følger et behov for at komme med et høringssvar, så kommer de med det, uanset om vi opfordrer til det eller ej. Derfor vil det være overflødigt og unødvendigt.

Kl. 23:06

Formanden:

Ja tak til hr. Tom Behnke. Så er det hr. Morten Østergaard som ordfører.

Kl. 23:07

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Jeg skal ikke trække debatten unødigt i langdrag. Det Radikale Venstre er en del af aftalen bag det her lovforslag, og derfor kan vi selvfølgelig støtte det.

Jeg kan spare fru Line Barfod for i hvert fald et spørgsmål: Vi har absolut intet imod og vil meget gerne, at der her efter førstebehandlingen bliver iværksat en eller anden form for lynhøringsprocedure.

Selv om vi synes, at det er relevant at gennemføre det her lovforslag, kan man jo ikke andet end sige, at der selvfølgelig bliver mindre åbenhed i forhold til ministrenes kalendere. Det, man så har skullet tage stilling til, er jo, om man synes, det er en mindre åbenhed, der er hensigtsmæssig. Der synes jeg, at argumenterne har været bragt frem her i dag. Der er mange gode argumenter for, hvorfor et sådant arbejdsredskab er undtaget fra aktindsigt. Det dækker jo på mange måder over nogle af de samme hensyn, der gør, at andre ting som interne arbejdsdokumenter osv. er undtaget fra aktindsigt.

Det gælder selvfølgelig også hensynet til ministrenes privatliv. Det kan være besøg hos syge familiemedlemmer, det kan være samvær med børn fra tidligere ægteskaber, hvad ved jeg, ting, som sådan set ingen relation har til ministererhvervet, men som der selvfølgelig i den almindelige dagligdag i et ministerium er nødt til at tages højde for og er nødt til at lægges ind i kalenderen, så de, der forsøger at understøtte ministerens arbejde, har en chance for at navigere efter det.

Derfor synes vi, at der altså er vægtige grunde til, at man ikke tager det, som en kalenderføring er, nemlig et arbejdsredskab, og pakker det ind i en aktindsigt, som gør, at det vil være uanvendeligt eller blive erstattet af andre arbejdsredskaber, som skal træde i stedet for. Derfor har vi syntes, at det var en fornuftig ordning at undtage det fra aktindsigten, og der er selvfølgelig,

kan man sige, mindre åbenhed, end dengang det var en del af aktindsigten. Til gengæld ville konsekvensen nok være blevet, at oplysningerne havde været mindre relevante, fordi kalenderne var blevet ført på en anden måde.

Til gengæld synes vi, at det er meget positivt og et helt klart fremskridt, at det nu på en eller anden måde i lighed med det, vi jo gør her i Folketinget med et frivilligt register, bliver pålagt ministrene at offentliggøre bagudrettede oplysninger om repræsentationsudgifter, udgifter til tjenesterejser, modtagne gaver, om varetagelsen af officielle repræsentative opgaver og en vis fremadrettet information om den kommende måneds officielle aktiviteter. Det giver jo alle parter mulighed for løbende at holde øje med, om man synes, der er nogle af de her ting, som på den ene eller anden vis giver anledning til at stille spørgsmål ved ministerens konkrete virke.

For os er det bærende, at vi har en forvaltning og dermed også en regering med så stor åbenhed som muligt. Jeg synes personligt, det er klogt, uanset hvilken rolle man spiller – om man er folketingspolitiker eller medlem af en regering – at man hele tiden og konsekvent overvejer, om man synes, man selv kan stå til regnskab for det, man gør. Den måde, man så gør det på her, er jo ved at lægge de ting frem, man gør, og det må vi så antage at ministeren er villig til at stå til regnskab for.

Det er klart, at hvis det så på et eller andet tidspunkt kommer for en dag, at man har undtaget ting eller ikke oplyst ting, vil det naturligvis komme den ministers anseelse til skade, og derfor tror jeg, at der vil være en ret kraftig selvjustits på det her område.

Jeg synes, vi generelt skal arbejde for størst mulig åbenhed omkring vores arbejde, som er omgærdet af en naturlig interesse, men jeg synes også, det er vigtigt, at vi fokuserer på de relevante ting. Jeg kunne såmænd godt helt på egne vegne have forestillet mig, at man her også medtog brug af ministerbil og så til gengæld måske liberaliserede de regler, som diverse ministre har omkring anvendelsen af deres bil. Jeg tror, at man rundtomkring i verden tænker lidt over, at det måske er lidt specielt, at der kan være så meget diskussion om, hvorvidt folk kører en omvej på vej hjem til deres bopæl fra ministeriet for at foretage et eller andet familiært. Den slags ting synes jeg er alt, alt for krakilske.

Der ville det være langt bedre at erstatte det med den åbenhed, hvor man kunne se, hvor mange kilometer der er kørt, og om det giver